d'y avoir laissé. S'il plaisoit à S. A. m'en retirer il feroit plus grand miracle que le pape ne sçauroit faire, dont la juridiction ne s'étend que sur le purgatoire. Fauty a, je vais d'avis d'en sortir, soit par la porte ou par la fenestre."

Amst.

Wat dit "cieraad der schrijvers" behelst, leert het vervolg

19 Jan. 1657. Hij heeft het "sinryck gedicht van Huygens op 't nieuwe raadhuys den burgemeesteren voorgelesen." Het gedicht vind ick hondrich, en naer de maet van de grootheyt van 't gebouw; het steyt boven 't oogh van alle beschrijvers, en werd so volkomen bij de geleerde oordelaers gekent, dat er het cieraet der schrijvers weinigh naer sijn waerde kan bij doen. Dan also ick hier raeke de republycq van Vive la plume, vergeeft mij mijnheere, dat ick derve segghen, dat alhier seechere stoffroni woont, die onder andere ongemeene gaven die hij in stellicheit en onbekent besit, soo verre in de schrijfkonst ervaren is, dat hij, indien nich letter, ten minste het cieraedt der schrijfters wel soo natuerlyck naekwarlyck uyt de groote van de letteren doet vloeyen als Capel: dan dit gelooft hij selver niet, en ick mede niet langer dan tot dat het daer voor bij U.E. gekeurt word; voort 't overige is hij van geest en inbeelt d'onnoosele en geestige Perseliehade niet ongelyck; dan in 't oogh van seecker onbekent poeet, uytsmeer, lender in de navolgende cieraden:

mitsgaders kapel, mitsgaders een bijnaam van een der dochters van Roemer Visscher

Perseliehade, 1594 – 1651, was toen reeds dood. Zij bleef voor hare vrienden onvergetelijk.

© Nationaal Archief, Den Haag
Veegens, 2.21.166, inv.nr. 61
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/5522

Hoe tintelende gitte in Cleoniras oogen,
Dat alle sterren gland; haer mondelyck vermogen
Maect slaven sonder tal door minnelyck gewelt
Haer d' alderseltste baert ick willigh onderstelt:
Als lincts' haer lieve mont, so tiet men paelen warpen
In schulpen van corael, en malt-robyne scherpen,
Haer noyt een onsuyf woort, noch laffe praet uytval,
Maer schrander onderhout van een rechtschapen ziel.
Haelt haer geleerde hand en afgerechte vingers
Op 't langkrijgh clavier, so duygen al de dingers
Op 't hemelt hooghe Choor, voor 't wonderlyck gelinck,
Waer by der Goden rey mê troont ten hemelwyn.

De gapping is in den brief selven.

En maeck mij blind of doof, eer dat ick schip breuk ly
Op sulck een Zee van vreucht en klip van leckerny.

Hoe haer medoghentheyt die quaet dit al te hoven.
Dit geheim hel ick Wel. niet langer willen ver-
bergen, opdat dezelve bekent zy, dat t' Amsterdam
wat meer te sien is dan schone gebouwen enz.

Amsterdam 19 Jan. 1657.

Jacob van der Burgh

In een postscriptum verzoekt hy dat Huygens zyn
edel gebruyke voor medelaetinge aan den heer
van Maarseveen, wiens vriendschap hy tracht te
conserveren. Volgens een brief van 5 April 1657

© Nationaal Archief, Den Haag
Veegens, 2.21.166, inv.nr. 61
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/5522